

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-249/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 49 ES — Šestá směrnice o DPH — Články 21 a 22 — Povinnost pro osobu povinnou k dani, která má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě, než kde uskutečňuje zdanitelná plnění, jmenovat daňového zástupce, který přímo nepodléhá DPH)

(2006/C 190/09)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Triantafyllou a I. Koskinen, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupci: T. Pynnä a E. Bygglin, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 28 a 49 ES a článků 21 a 22 směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Vnitrostátní právní úprava stanoví povinnost pro osobu povinnou k dani, která nemá sídlo nebo bydliště v tuzemsku, ale uskutečňuje zde zdanitelná plnění, jmenovat daňového zástupce, který přímo nepodléhá dani

Výrok

1) Finská republika tím, že ukládá povinnost jmenovat daňového zástupce osobě povinné k dani, která nemá sídlo nebo bydliště ve Finsku, ale uskutečňuje zde povinně zdanitelná plnění a má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě nebo třetí zemi, se kterou byla uzavřena dohoda týkající se vzájemné administrativní pomoci v oblasti nepřímých daní, jejíž rozsah působnosti odpovídá rozsahu působnosti směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření, ve znění směrnice Rady 2001/44/ES ze dne 15. června 2001, a nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92, porušila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 21 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících

se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001.

2) Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-264/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/19/ES — Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů — Zdravotní sestra, zubní lékař, veterinární lékař, porodní asistentka, architekt, farmaceut a lékař — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2006/C 190/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Manville a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: C. Schulze-Bahr, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Neprovedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře (Úř. věst. L 206, s. 1) ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Spolková republika Německo tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro zajištění úplného provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 205, 20. 8. 2005.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2006 Alecansan SL proti rozsudku vydanému dne 7. července 2006 Soudem prvního stupně (prvním senátem) ve věci T-202/03, Alecansan SL v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alecansan SL (zástupci: P. Merino Baylos a A. Velázquez Ibáñez, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, CompUSA Management Co.

Návrhové žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr

— zrušil rozsudek ze dne 7. února 2006 (věc T-202/03) Soudu prvního stupně (prvního senátu), kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost podaná proti rozhodnutí ze dne 24. března 2003 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ve věci R-711/2002-1, kterým byly zamítnuty námitky podané Alecansan SL proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 849.497 „COMPUSA“.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Soud prvního stupně dopustil pochybení při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (¹), když shledal, že neexistuje nebezpečí záměny mezi dvěma známkami na základě toho, že, i přes vysoký stupeň fonetické a vzhledové podobnosti, zboží a služby, pro které je podána přihláška ochranné známky, nejsou podobné se službami, na které se vztahuje ochranná známka navrhovatelky. Navrhovatelka má za to, že Soud prvního stupně nevzal v úvahu několik důležitých faktorů při určení existence nebezpečí záměny.

(¹) Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhngiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Rakousko) dne 8. května 2006 – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport v. Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Věc C-207/06)

(2006/C 190/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhngiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport

Žalovaný: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 1 nařízení Komise (ES) č. 615/98 (¹) ze dne 18. března 1998 vykládat v tom smyslu, že kapitola VII čl. 48 odst. 7 písm. b) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS (²) ze dne 19. listopadu 1991 se použije obdobně při přepravě zvířat po moři pravidelnou a přímou linkou mezi zeměpisným bodem na území Společenství a zeměpisným bodem na území třetího státu ve vozidlech naložených na plavidle, aniž by zvířata byla z vozidla vyložena?

2) Je v případě kladné odpovědi na první otázku třeba vykládat kapitolu VII čl. 48 odst. 7 písm. b) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS v tom smyslu, že při přepravě skotu nesplňuje délka trvání cesty po moři pravidlo uvedené v odst. 4 písm. d), pokud zvířatům není po 14 hodinách cesty poskytnut odpočinek v délce nejméně jedné hodiny.